മാരാമൺ കൺവൻഷനും സാമൂഹിക പരിസരങ്ങളും.

ശ്രീരംഗനാഥൻ.

2020 ലെ മാരാമൺ കൺവൻഷനോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു സ്മരണിക തയ്യാറാക്കുന്നെന്നും അതിന ഞാൻ ഒരു ലേഖനം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും നിയുക്ത കമ്മറ്റി എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാൻ പെട്ടെന്നൊന്ന് അമ്പരന്നു. ആറന്മുളയെപ്പറ്റി ഞാനെഴുതിയ പുസ്തകം വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാവുന്നയാളാണ് എന്നോടിതു വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് എന്നുള്ളതാണ് എന്നെ കൂടുതൽ അതിശയിപ്പിച്ചത്. സത്യമാണെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്ന വിവരങ്ങളേ ഞാൻ എഴുതാറുള്ളു എന്നും (അത് ആത്യന്തികമായ സത്യമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല) അങ്ങനെ ബോദ്ധ്യമുള്ള സത്യങ്ങൾ പറയുന്നിടത്ത് വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കു വഴങ്ങാറില്ലെന്നുമുള്ള എന്റെ രീതി ഞാനെഴുതിയ പുസ്തകത്തിലൂടെ മനസ്സിലാവുമെന്ന് അതു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വായിച്ച പലരും എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കേട്ട മാത്രയിൽ ഞാൻ അമ്പരന്നതും പുനരാലോചനയിൽ സന്തോഷിച്ചതും.

വ്യാസാചാര്യർ 'മഹാഭാരതം' കാവ്യത്തിൽ, ''ശത്രുക്കളുണ്ടാകുന്നത് ശക്തിയുടെ ലക്ഷണമാണ്'' എന്ന് ഭീഷ്മരെക്കൊണ്ടു പറയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭീരുവിന ശത്രുക്കളുണ്ടാവില്ലല്ലൊ. സത്യങ്ങൾ തുറന്നുപറയുന്നത് ശത്രുക്കളെ സൃഷ്ടിക്കും എന്നറിയാമല്ലൊ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, സത്യങ്ങൾ തുറന്നുപറയാൻ മനസ്സിന ശക്തിയും ധൈര്യവും അവശ്യമാണ്. അത്തരത്തിലൊരാളായി എന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നല്ലോ എന്നുള്ളതാണ് എന്നെ സന്തോഷിപ്പിച്ചത്. അതവിടെ നിൽക്കട്ടെ.

എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് ഭക്ഷണം ഒരു കച്ചവടസാധനമായിരുന്നില്ല. അന്നൊക്കെ രാവിലെ വീട്ടിൽനിന്നും യാത്രക്കിറങ്ങുന്നയാൾ തിരിച്ചെത്തുന്നത് വൈകിട്ടാണെങ്കിൽ ഉച്ചയൂണ് വീട്ടിൽനിന്നുതന്നെ കൈയ്യിൽ കരുതും. അധവാ അപ്രതീക്ഷിതമായി, ഊണുകഴിക്കാൻ കഴിയാതെ ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരു നാട്ടിൽ ചെന്നുപെട്ടാൽ ഏതെങ്കിലും ഭേദപ്പെട്ടൊരു വീട്ടിൽക്കയറി ഊണുകഴിച്ചതല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ ഊണുകൊടുക്കാൻ വീട്ടുകാർ തയ്യാറായിരുന്നു. ചോറ് പൊതികെട്ടാൻ അന്നൊക്കെ ദേശഭേദമെന്യേ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് കവുങ്ങിൻപാളയായിരുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ പാളയിൽ പൊതിഞ്ഞു തയ്യാറാക്കുന്ന പൊതിച്ചോറിന 'പാളപ്പൊതി' എന്നാണു പേരു പറഞ്ഞിരുന്നത്. കൺവൻഷനു പോകുന്നവരുടെ കയ്യിലാണ് കുട്ടിക്കാലത്ത് ആദ്യമായി ഞാൻ പാളപ്പൊതി കാണുന്നത്. അന്നൊക്കെ പാളപ്പൊതിയിലെ പൊതിച്ചോറുണ്ണാൻ കൊതിതോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അക്കാലത്ത് കോഴഞ്ചേരിയിലെ ചന്തദിവസങ്ങളായ ചൊവ്വയും വെള്ളിയും ദിവസങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായി തൈര് വിൽക്കാൻ വീടാന്തോറും കൊണ്ടുവരുന്നവരുണ്ട്. കവുങ്ങിൻപാള മടക്കി ഇരുവശവും ഈർക്കിൽകൊണ്ടു പ്രത്യേകരീതിയിൽ തയ്ച്ചെടുക്കുന്ന പാളയിലാണ് അന്നൊക്കെ തൈരു കൊണ്ടുവരുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ പശുക്കറവയില്ലാത്ത കാലങ്ങളിൽ തൈരു വാങ്ങിയിരുന്നത് കിടങ്ങന്നൂർ സ്വദേശിയായ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ സ്ത്രീയോടാണ്. അക്കാലത്ത് ക്രിസ്ത്യാനികളായ പുരുഷന്മാരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം പേരിനോടൊപ്പം മാപ്പ്ള എന്നും സ്ത്രീകളെ പെമ്പ്ള എന്നും ചേർത്തു വിളിക്കുക പതിവായിരുന്നു. തൈരു കൊണ്ടുവരുന്നവരായതുകൊണ്ട് തൈരുകാരിപ്പെമ്പിള എന്നാണ് ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾ അവരെ വിളിച്ചിരുന്നത്. ആറന്മുളക്ഷേത്രത്തിനു പടിഞ്ഞാറുവശത്ത് സത്രത്തിനടുത്ത് റോഡരുകിലാണ് ഞാൻ ജനിച്ചു വളർന്ന എന്റെ വീട്. (ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്നത് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്കേനടയിലാണ്) മാരാമൺ കൺവൻഷൻ ഒരാഴ്ചക്കാലമാണല്ലോ? കുട്ടിക്കാലത്തൊരിക്കൽ ഞങ്ങളുടെ തൈരുകാരി പടിക്കൽ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് കൺവൻഷനു പോകുന്ന ധാരാളംപേർ പാളപ്പൊതിയുമായി പോകുമ്പോൾ പാളപ്പൊതി കഴിക്കാനുള്ള കൊതി പറഞ്ഞ് ഞാൻ കരഞ്ഞത്. അമ്മ പെട്ടെന്ന് എന്നെ വഴക്കുപറഞ്ഞു. പക്ഷേ അടുത്തദിവസം കൺവൻഷനു പോയപ്പോൾ തൈരുകാരി പടിക്കൽവന്ന് അമ്മയെയും എന്നെയും വിളിച്ച് ഒരു കൊച്ചു പാളപ്പൊതി എനിക്കു തന്നത് ഇന്നത്തേതുപോലെ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. അന്നൊക്കെ അച്ഛന്റെയോ അമ്മയുടെയോ അനുവാദമില്ലാതെ ആരുടെ കയ്യിൽനിന്നും യാതൊരു സാധനവും വാങ്ങാൻ പാടില്ലെന്ന് വീട്ടിൽ കർശനമായ നിർദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾ അത് കൃത്യമായി അനുസരിച്ചുംപോന്നു. ഞാൻ പാളപ്പൊതി വാങ്ങാതെനിന്നപ്പോൾ പെമ്പ്ള അമ്മയേ നോക്കി. അമ്മ വാങ്ങിക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞിട്ട് ഞാനതു വാങ്ങി. ആദ്യവും അവസാനവുമായി പാളപ്പൊതിച്ചോറു കഴിച്ചത് അങ്ങനെയാണ്.

സ്കൂൾ പഠനകാലത്ത് ഉച്ചഭക്ഷണം കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നത് എട്ടാംക്ലാസ്സു മുതൽക്കാണ്. അന്നൊക്കെ, തൂക്കിപ്പിടിക്കുന്ന ചോറ്റുപാത്രമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഇടയ്ക്കെങ്ങാൻ ഒരിക്കൽ പൊതിച്ചോറു കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നാൽ വലിയ സന്തോഷമാണ്. പക്ഷേ അതൊക്കെ വാഴയില വാട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞ പൊതിച്ചോറാണ്. അപ്പോഴും പാളയങ്കോടൻ വാഴയുടെ വാട്ടിയയിലയുടെയും

കറിയിൽചേർത്ത വെളിച്ചെണ്ണയുടെയും കൂടിക്കലർന്ന മണം ആസ്വാദ്യകരമായിരുന്നു. അന്നൊക്കെ സാധാരണ ഹിന്ദുക്കൾ പൊതിച്ചോറു കെട്ടുന്നത് വാഴയിലയിലാണ്. ഇതും രണ്ടുരീതിയിലുണ്ട്. സാധാരണക്കാർ വഴങ്കീറ്റിലയും (വാഴയില പഴുത്തുണങ്ങിയത്) അൽപംകൂടി ആഢ്യത്തം കരുതുന്നവർ പച്ച വാഴയില തീയുടെ മുകളിൽ പിടിച്ചു വാട്ടിയയിലയുമാണ് ഉപയോഗിക്കുക. പാളയിൽ ചോറു പൊതികെട്ടുന്നത് ദൂരയാത്രയ്ക്കു പോകുന്നവരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമായിരുന്നു.

കോഴഞ്ചേരി - തിരുവല്ലാ റോഡിൽ ചെട്ടിമുക്ക് ജംഗ്ഷനിൽനിന്നു തെക്കോട്ടു കിടക്കുന്ന റോഡ് മാരാമൺ പള്ളികടന്നു നേരേയെത്തുന്നത് പമ്പാനദിയിലെ കടത്തുകടവിലാണ്. ഇതിന്റെ തെക്കേ കരയുടെ പേര് പരപ്പുഴക്കടവ് എന്നാണ്. ഇവിടെനിന്നു നേരേ തെക്കോട്ടുള്ള റോഡ് മല്ലപ്പുഴശ്ശേരി തറയിൽമുക്കിൽനിന്നും ആറന്മുളക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള റോഡിലെത്തും. ഈ പരപ്പുഴക്കടവിന്റെ കിഴക്കുഭാഗമാണ് പമ്പാനദിയിലെ ഏറ്റവും വീതി കൂടുതലുള്ള ഇടം. കിഴക്കുനിന്നും ഒഴുകിയെത്തുന്ന പമ്പ ഈ പ്രദേശത്ത് വടക്കേയറ്റം ചേർന്നാണ് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. തെക്കുഭാഗം മണൽകൊണ്ടുള്ള ഒരു വലിയ മല പോലെയായിരുന്നു. നദിയിലെ ജലനിരപ്പിൽനിന്നും ആറേഴു മീറ്ററോളം പൊക്കമുണ്ടായിരുന്നു ഇവിടെ. തെക്കുപടിഞ്ഞാറേയറ്റമായിരുന്നു ഏറ്റവും ഉയർന്നുനിന്നത്. അവിടെനിന്നും കിഴക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും സാവധാനം താഴേക്കു ചരിഞ്ഞിറങ്ങി വളരെ വിശാലമായി കിടന്നിരുന്ന, പമ്പാനദിയിലെ ഏറ്റവും വിശാലമായ മണൽപ്പുറമായിരുന്ന ഇത് 'നാറാണത്തുമണൽപ്പുറം' എന്നാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറായി അര കിലോമീറ്ററിലധികം നീളവും തെക്കുവടക്ക് മുന്നൂറു മീറ്ററിലേറെ വീതിയുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ പടിഞ്ഞാറേയറ്റത്ത് നദിയുടെ നടുവിൽനിന്നു വടക്കുഭാഗത്തേക്ക് അൽപ്പംമാറി ഒരു ചെറുദ്വീപ് ഏകദേശം ഇരുകരകളുടെയും പൊക്കത്തിൽ ഉയർന്നുനിന്നിരുന്നു. ഇത് ചീങ്ക (Hard Latterite) ആയതുകൊണ്ടാണ് നദിയുടെ നടുവിൽ ഒഴുക്കിനെ ചെറുത്തു നിന്നിരുന്നത്. കഷ്ടിച്ച് ഒരു കിടപ്പുമുറിയുടെയത്ര വ്യാസമുണ്ടായിരുന്ന ഇതിന്റെ മുകൾപ്പരപ്പിൽ വളരെവലിയൊരു ഇലഞ്ഞിമരവും അതിനുചുറ്റുമായി കുറ്റിക്കാടും നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ദ്വീപിന 'നിക്ഷേപമാലി' എന്നായിരുന്നു പേര്. തൊണ്ണൂറ്റിയൊൻപതിലെ വെള്ളപ്പൊക്കം എന്നപേരിൽ കൊല്ലവർഷം ആയിരത്തിത്തൊണ്ണൂറ്റിയൊൻപതിൽ (സി.ഈ. 1924) ഉണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കം കഴിഞ്ഞ് 1962 ലെ ഉരുൾപൊട്ടിയുണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ ആറ്റിലൂടെ ഒഴുകിവന്ന ഒരു കൂറ്റൻതടി വന്നിടിച്ച് നദിയുടെ നടുക്ക് നിക്ഷേപമാലിയിൽ തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു നിന്നിരുന്ന ഇലഞ്ഞിമരം പകുതിക്ക് മുകളിൽവച്ച് ഒടിഞ്ഞുപോയി. (2018 ആഗസ്റ്റ് 15 ലെ വെള്ളപ്പൊക്കം, തൊണ്ണൂറ്റൊൻപതിലെ കുപ്രസിദ്ധമായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെക്കാൾ അഞ്ചടിയോളം കൂടുതലുയർന്നിരുന്നു) വേനൽക്കാലത്ത് നദി വളരെ ശുഷ്കമാവുമ്പോൾ വെള്ളമൊഴുകുന്നത് ഈ നിക്ഷേപമാലിയുടെ വടക്കുവശത്തു കൂടിയായിരുന്നു. നദിയുടെ ഈ ഭാഗത്ത് വളരെ ആഴക്കൂടുതലായിരുന്നു. അതിനാൽ പരപ്പുഴക്കയം എന്നാണ് ഇവിടം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. തുലാവർഷത്തിന്റെ കൊട്ടിക്കലാശം കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ പെട്ടെന്നാണ് നദിയിൽ ജലനിരപ്പു താഴുന്നത്. എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് ആളുകളെല്ലാം കുളിയും വസ്ത്രമലക്കുന്നതുമെല്ലാം നദിയിലാണ് പല വീടുകളിലും കുളിമുറി ഉണ്ടാവില്ല. ആറ്റിൽപ്പോയി കുളിക്കാനുള്ള ആരോഗ്യമില്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടിയാണ് കുളിമുറി. ധനുമാസാവസാനത്തോടെതന്നെ നദിയിൽ പലേടത്തും മറുകരയിലേക്ക് വെള്ളത്തിലൂടെ നടന്നുകയറാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. (ഇതിന നാടൻ ശൈലിയിൽ 'ഇറങ്ങിക്കയറുക' എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്.) അതോടെ നദിയുടെ ഇരുകരകളിലുമായി നിശ്ച്ഛിതസ്ഥലങ്ങളിൽ മണൽപ്പുറങ്ങൾ രൂപപ്പെടും. എല്ലാ മണൽപ്പുറങ്ങളിലും വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ പന്തുകളിക്കാരായ ചെറുപ്പക്കാരെയും കാറ്റുകൊള്ളാനും സൊറപറയാനുമെത്തുന്ന വയോധികരെയും ധാരാളം കാണാം. വേനൽക്കാലമായാൽ നേരത്ത പറഞ്ഞ നിക്ഷേപമാലിയിലേക്ക് തെക്കുഭാഗത്തുള്ള നാറാണത്തുമണപ്പുറത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശത്തുകൂടി നടന്നു കയറാൻ കഴിയും. അതിലുള്ള ചെറിയ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ ചില കാട്ടുപഴങ്ങളുള്ളതിനാൽ കുട്ടികൾ അതുപറിച്ചു തിന്നാനായി അവിടെ കയറാറുണ്ടായിരുന്നു. പമ്പാനദീസംരക്ഷണത്തിന്റെ പേരുപറഞ്ഞ് സർക്കാർവക പണം കൊള്ളയടിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി കൊള്ളക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും കക്ഷിഭേദമെന്യേ രാഷ്ട്രീയക്കാരും ചേർന്ന് നദിയുടെ പലഭാഗത്തും യാതൊരു തത്വദീക്ഷയുമില്ലാതെ കരയിൽനിന്നും നദിയിലേക്കു കല്ലടുക്കി തലങ്ങുംവിലങ്ങും പുലിമുട്ടുകളുണ്ടാക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ മാരാമൺ കരയിൽനിന്നും നിക്ഷേപമാലിയിലേക്കും പുലിമുട്ടു കെട്ടിയതുകാരണം വടക്കുവശത്ത് വളരെവലിയൊരു ഭാഗം കരയായിത്തീരുകയും നദിയുടെ ഒഴുക്ക് നിക്ഷേപമാലിയുടെ തെക്കുവശത്തുകൂടെയാവുകയുംചെയ്തു. അങ്ങനെ നിക്ഷേപമാലി നാമാവശേഷമായി. പിന്നീട് അശാസ്ത്രീയതയെന്നുപറഞ്ഞ് ഇതുൾപ്പടെ പല പുലിമുട്ടുകളും പൊളിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു. എന്നാലും ഈ കൊള്ളയുടെ ഓർമ്മയുംപേറി ചുരുക്കംചില പുലിമുട്ടുകൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

ശബരിമലയിലെ മണ്ഡല മകരവിളക്കു കാലത്ത് അന്നൊക്കെ റോഡു നിറഞ്ഞാണ് അയ്യപ്പന്മാർ പോകുന്നത്. സ്വന്തം വീട്ടിൽനിന്നു മുതൽ തന്നെ നടന്നാണ് അന്നു ശബരിമലയ്ക്കു പോകുന്നത്. അക്കാലത്ത് ശബരിമലയാത്രയ്ക്ക് ബസ്സിൽ പോകാൻകഴിയുന്നത് എരുമേലിവരെ മാത്രമാണ് ശേഷിക്കുന്ന യാത്ര മുഴുവൻ കൊടുംവനത്തിലുള്ള കാട്ടുപാതയിലൂടെ കാൽനടയായിട്ടാണ്. അന്നൊക്കെ വിവിധജാതിമതസ്ഥർ ആരാധനാലയങ്ങളിലേക്കു തീർത്ഥാടനത്തിനു പോകുന്നത് ശരിക്കും ഭക്തികൊണ്ടായിരുന്നു. ശബരിമല ദർശനകാലം കഴിയുന്നതോടെ ആറന്മുളക്ഷേത്രത്തിൽ ഉത്സവമായി. അപ്പോൾ ക്ഷേത്രത്തിനു കിഴക്കുഭാഗത്ത് നദീതീരത്ത് നാറാണത്തുമണപ്പുറത്തിനു തൊട്ടു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്ത് പരപ്പുഴക്കടവു മുതൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടു മല്ലപ്പുഴശ്ശേരി വള്ളമിരിക്കുന്ന ആറാട്ടുകടവു വരെയുള്ള മണൽപ്പുറത്തു നടക്കുന്ന വാണിഭം ഇന്നു വെറും ഓർമ്മയാണ്. അടുത്തൊരു വർഷത്തേക്കുള്ള ഗൃഹോപകരണങ്ങളും കയറുൽപ്പന്നങ്ങളും കുട്ടകൾ വട്ടികൾ തുടങ്ങിയ വിവിധ കാർഷികോപകരണങ്ങളും കാർഷികായുധങ്ങളും കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങളും വാളൻപുളിയും തോടൻപുളിയും ഉണക്കമീനുകളും ഒക്കെ അവിടെനിന്നാണ് സമീപവാസികൾ വാങ്ങുക. ആറന്മുള ഉത്സവത്തിനു തൊട്ടു പുറകേയാണ് മാരാമൺ കൺവൻഷന്റെ വരവ്. അതുംകൂടി കഴിയുന്നതുവരെ പരപ്പുഴ മണപ്പുറത്തെ വാണിഭം തുടരും.

ശബരിമല സീസൺ തുടങ്ങുന്ന വൃശ്ച്ചികമാസം മുതൽ മാരാമൺ കൺവൻഷൻ കഴിയുന്ന കുംഭമാസം വരെ ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നുള്ള തീർത്ഥാടകർ റോഡിലൂടെ പലപ്പോഴും കാൽനടയാത്രക്കാരായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും അവർക്ക് കുടിക്കാനുള്ള ശുദ്ധജലം ആവശ്യമായിരുന്നു. ഇതിനായി എന്റെയച്ഛൻ, ചെമ്പുകൊണ്ട് രണ്ടു വലിയ ടാങ്കുകളുണ്ടാക്കി ഈയംപൂശിച്ച് ഒന്നിൽ 'ശുദ്ധജലം' എന്നും മറ്റതിൽ 'മോരുംവെള്ളം' എന്നും എഴുതി എന്റെ വീടിനോടുതൊട്ടുള്ള കെട്ടിടത്തിന്റെ വരാന്തയിൽ വച്ചിരുന്നത് ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു. റോഡിൽനിന്ന് ആർക്കും കയറിവന്ന് ഇഷ്ടാനുസരണം ഇവയിലേതും ആവശ്യമനുസരിച്ചു കുടിച്ചിട്ടു പോകാമായിരുന്നു. മോരുംവെള്ളം ഇളക്കിയെടുക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ സഹോദരങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും എടുത്തുകൊടുക്കുന്നതിനായി അവിടെ ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടാവും. ഈ 'ഡ്യൂട്ടി'ക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പലപ്പോഴും മത്സരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. വാന്തയിൽത്തന്നെ കൈതയോലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വലിയ പായവിരിച്ച് പുൽപ്പായകളും വച്ചിരുന്നു. യാത്രാക്ഷീണമുള്ളവർക്ക് കുറച്ചുനേരം ഇരുന്നോ കിടന്നോ വിശ്രമിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഇത്. നടന്നുപോകുന്ന യാത്രക്കാർക്കുവേണ്ടി ഇത്തരത്തിൽ കുടിവെള്ളവും വിശ്രമസൗകര്യവും സൗജന്യമായി ഒരുക്കുന്നത് പലയിടത്തും പതിവായിരുന്നു. എന്തിനും പ്രതിഫലമോ നോക്കുകൂലിയോ ഒക്കെ വാങ്ങുന്ന ഇന്നത്തെ രീതി അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇപ്പോൾ മാരാമൺ കൺവൻഷൻ നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ പണ്ട് തീരെ പൊടിമണലല്ലാത്ത ചരൽമണൽ നിറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. പ്രസംഗംകേൾക്കാൻ എത്തുന്നവർക്ക് എത്രനേരവും ആ മണലിൽ ഇരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പല മണൽപ്പുറങ്ങളുടെയും മധുരമുള്ള പല ഓർമ്മകളും ഇപ്പോൾ എഴുപതു വയസ്സു കഴിഞ്ഞവരുടെയെല്ലാം മനസ്സിൽ ഗൃഹാതുരത്വമായി മയങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ അത്യാർത്തിയും അടങ്ങാത്ത ധനമോഹവുംകൊണ്ട് ധർമ്മബോധം നഷ്ടപ്പെട്ട ആധുനികതലമുറ കേരളത്തിലെ മറ്റു നദികളെപ്പോലെ പമ്പയിലേയും മണൽ മുഴുവൻ വാരിവിറ്റ് എല്ലാത്തരത്തിലും മൃതപ്രായമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നദിയിലെ മണൽ മുഴുവൻ അരിച്ചുവാരി വരെ വിറ്റു നദിയെ കൊന്ന് ധനാഢ്യരും ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടിയുടെ നേതാവുമായവർ ജാലവിദ്യ പോലെ പരിസ്ഥിതിസംരക്ഷകരായി വേഷം പകർന്നാടുന്നു.

എന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ, ചെറുകോൽപ്പുഴയിലെ ഹിന്ദുമതകൺവൻഷനിലെന്നപോലെ മാരാമൺ കൺവൻഷനിലും മിക്കവാറും എല്ലാവർഷവും ഒരുദിവസമെങ്കിലും ഞാൻ പങ്കെടുക്കുമായിരുന്നു. തീരെച്ചെറുപ്പത്തിൽ, ഒരു കമ്പിന്റെയറ്റത്തു പിടിപ്പിച്ച സഞ്ചി ദൂരെനിന്നു നീട്ടിത്തരുമ്പോൾ അതിലേക്കു നാണയത്തുട്ടുകളിടാനുള്ള ഒരു രസം കാരണം സ്ത്രോത്രകാഴ്ചയിടാൻ പോകുന്നതായിരുന്നു സന്തോഷം. ഇന്നതൊക്കെ എങ്ങനെയൊക്കെ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയില്ല. ഇപ്പോൾ വളരെക്കാലമായി ഞാൻ കൺവൻഷൻ പന്തലുകളിൽ പോകാറില്ല. തീരെച്ചെറുപ്പത്തിൽ അച്ഛനോടൊപ്പം മാരാമൺ കൺവൻഷനു പോയപ്പോഴത്തെ ഒരോർമ്മ എന്റെ മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് ശരിക്കും ഞാൻ കണ്ടതുതന്നെയാണോ അതോ താൻകണ്ട കാര്യം അച്ഛൻ പറഞ്ഞുകേട്ട വിവരം പലപ്പോൾ കേട്ടിട്ട് അതു ഞാൻ കണ്ടതായി മനസ്സ് ധരിച്ചതാണോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. വിശാലമായ തുറന്ന പന്തലിലെ സ്റ്റേജിൽനിന്നൊരാൾ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ എത്ര നിശ്ശബ്ദ സദസ്സാണെങ്കിലും പത്തോ പതിനഞ്ചോ അടിയിൽകൂടുതൽ ദൂരത്തിലുള്ളവർക്കു വ്യക്തമായി കേൾക്കാനാവില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്രയും ദൂരംവീതം ഇടവിട്ടു നിൽക്കുന്നവർ ദൂരത്തിലിരിക്കുന്നവർക്കു കേൾക്കുന്നതിനായി അത് ശബ്ദപ്രതിഫലനം പോലെ ഏറ്റുപറയാറുണ്ടായിരന്നു. (ഇത് സ്വന്തം അനുഭവമാണോ എന്ന എന്റെ സംശയത്തിനൊരു കാരണമുണ്ട്.

ഞാൻ ജനിച്ചത് 1942 ജനുവരിയിലാണ്. നമ്മുടെ ഓർമ്മകൾ നിലനിൽക്കുന്നത് നാലോ അഞ്ചോ വയസ്സു മുതൽക്കാണ്. അങ്ങനെയാവുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം പരമാവധി 1946 വരെയെങ്കിലും നടക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം. പക്ഷേ 1946 ആയപ്പോഴേക്കും ഉച്ചഭാഷിണി ഭാരതത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അന്നത്തേക്ക് എത്ര പാടുപെട്ടായാലും ഇത്രയും വലിയൊരു സംരംഭത്തിന അതെത്തിക്കാതിരിക്കാൻ സാധ്യതയില്ല. വിശേഷിച്ചും യൂറോപ്പിൽനിന്നുള്ള മിഷനറിപ്രവർത്തകർ പലരും എത്തിച്ചേരാറുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ.

മാരാമൺ കൺവൻഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിലും ശബ്ദവിന്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരുസംവിധാനം ഉണ്ടായിരുന്നതിനെപ്പററിക്കൂടി ഒന്നു പറയാതെപോകുന്നതു ശരിയല്ല. സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് (കൊ.വ. 1004-1015 സി.ഇ. 1829-1840) തിരുവനന്തപുരത്തു കുതിരമാളികയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ളതും ‘പകിടശാല’ എന്നു പണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നതും സംഗീതക്കച്ചേരികൾ നടത്തിയിരുന്നതുമായ ‘നവരാത്രിമണ്ഡപ’ത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകസംവിധാനം ചെയ്തിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ്. തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായ ഡോ. ആർ.പി. രാജായുമൊത്ത് വളരെ വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ് മേൽപ്പറഞ്ഞ മണ്ഡപം ഒന്നുകാണാൻവേണ്ടി ഞാൻ പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹമാണ് ഇതെനിക്കു കാണിച്ചുതന്നത്. പ്രസ്തുത മണ്ഡപത്തിനു മുകളിൽ തട്ടുപോലെയുള്ള സ്ഥലത്ത് കുറേയധികം മൺകലങ്ങൾ കമഴ്ത്തി വിവിധകോണുകളിലേക്കു ചരിച്ചു നിരത്തി ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നിന്റെയും ചെരിവ് വ്യത്യസ്തമാണ്. ഏകദേശം നൂറോളം കുടങ്ങളുണ്ടാവണം. ഉച്ചഭാഷിണിയുംമറ്റും ഇല്ലാത്തകാലത്ത് ഇതിനടിയിൽ നടക്കുന്നൊരു ശബ്ദപരിപാടി, മണ്ഡപത്തിന വളരെയടുത്തിരിക്കുന്നവർക്കും തുറസ്സായ ആ മുറ്റത്ത് വളരെയകലെയിരിക്കുന്നവർക്കും ഒരേ ശബ്ദത്തിൽ ആ പരിപാടി കേൾക്കാം എന്നുള്ളതാണ് ഈ സംവിധാനത്തിന്റെ മേന്മ. ഇങ്ങനെ നമുക്കിവിടെ നമ്മുടേതായി അക്കാലത്തൊരു ശബ്ദസംവിധാനമുണ്ടായിരുന്നു എന്നറിയാൻവേണ്ടി പറഞ്ഞതാണ്. ഇത് സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തുണ്ടാക്കിയ സംവിധാനമാണെന്നല്ലാതെ ഏതുവർഷമാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്തായാലും 1830 നും 1840 നും ഇടയ്ക്കെന്നോ ആണ്. വളരെ നേരിയ ശബ്ദവിന്യാസങ്ങൾപോലും സൂക്ഷ്മതയോടെ ഒപ്പിയെടുത്ത് വേദിയിലെവിടെയെങ്കിലുമെന്നുവേണ്ടാ, ലോകത്തിന്റെ ഏതുഭാഗത്തും എത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നത്ര മികച്ച ആധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യ നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ ഈ സംവിധാനം ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഇപ്പോഴും ആ പഴയ സംവിധാനം അവിടെ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അത്തരമൊരു പൈതൃകസാങ്കേതികവിദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളായി കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു നിലനിർത്തിയതിന ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കു മുൻപിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം. (അടുത്തകാലത്ത് അവിടെ എന്തോ അറ്റകുറ്റപ്പണിക്കു ചെന്നവർ ഈ സംവിധാനം എന്താണെന്നറിയാതെ ആ കലങ്ങളുടെ ചെരിവുകളിൽ മാറ്റം വരുത്തിയെന്നോ അതിനാൽ ഇപ്പോഴത് കൃത്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നോ അടുത്തകാലത്ത് ആരോ പറഞ്ഞിരുന്നു.)

ആറന്മുളയുടെ ചരിത്രം തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള നിയോഗം വളരെ യാദൃശ്ച്ഛികമായാണ് എന്റെ ചുമലിൽ വന്നുപെട്ടത്. എങ്കിലും തുടക്കത്തിൽ എന്റെ അന്വേഷണപരിധിയിൽ ആറന്മുളയുടെ സമീപപ്രദേശമായ കോഴഞ്ചേരിയും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ചരിത്രസത്യങ്ങൾതേടിയുള്ള എന്റെ നീണ്ട പത്തുവർഷത്തെ പ്രയാണങ്ങൾക്കിടെ ലഭ്യമായ പല രേഖകളും ഇന്ന് ഈ നാടിന്റെ ചരിത്രമായി കരുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും യുക്തിസഹമെങ്കിലുമല്ലാത്ത വെറും ഐതിഹ്യങ്ങളെ ചരിത്രമായി മാറ്റിയെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ പലകാര്യങ്ങളെയും പാടേ നിഷേധിക്കുന്നവയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ കണ്ടെത്തിയ വിവരങ്ങളും സത്യങ്ങളും വായനക്കാരനു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ വളരെ വിസ്തരിച്ചു പറയണ്ടിവരുകയും അങ്ങനെ അതു പ്രതീക്ഷക്കുപരി സ്ഥൂലമാവുകും ചെയ്തു. അതിനാൽ ആറന്മുളയ്ക്കു ചുറ്റുമായി തൊട്ടടുത്തുള്ള പരിസരപ്രദേശങ്ങളെ എന്റെ അന്വേഷണങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കി. അതുവരെ, മാരാമൺ കോഴഞ്ചേരി എന്നീസ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അന്വേഷണം, പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഴുതപ്പെട്ടതെന്നു കരുതാവുന്ന ‘തിരുനിഴൽമാല’ എന്ന കാവ്യത്തിലെയും, ലഫ്. വാർഡ്, ലഫ്. കോണർ എന്ന രണ്ടു ബ്രിട്ടീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ നടത്തി തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി നടന്ന സർവ്വേറിപ്പോർട്ടായി ‘Memoir of the survey of the Travancore and Cochin states’ എന്നപേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകത്തിലെയും പരാമർശങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങിനിന്നിരുന്നു. എഴുനൂറു വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ് ആറന്മുളക്ഷേത്രത്തിൽ നടന്ന ആറുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഒരുചടങ്ങിന്റെ വിവരണമാണ് ‘തിരുനിഴൽമാല’ എന്ന കാവ്യം. ഇതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് ആറന്മുളഗ്രാമം എന്നത് ആറു പുറംചേരികളും, നാല് അകംചേരികളും ചേർന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അവ ഏതൊക്കെയെന്നു വിവരിക്കുന്നു. തൊട്ടപ്പുഴച്ചേരി(തോട്ടപ്പുഴശ്ശേരി), മല്ലപ്പള്ളിച്ചേരി(മല്ലപ്പുഴശ്ശേരി), ഇടച്ചേരി(ഇടശ്ശേരിമല), നിടുംപുറെയാർ(നെടുമ്പ്രയാർ) എന്നിങ്ങനെ നാല് അകംചേരികളും കൊഴുമഞ്ചേരി(കോഴഞ്ചേരി), നായരിങ്ങാനം(നാരങ്ങാനം), കീഴുവായ്(കീഴുകര), മേലുവായ്(മേലുകര),

ചെറുകോൽ, അയിരൂർ എന്നിങ്ങനെ ആറു പുറംചേരികളും ചേർന്നതാണ് ആറന്മുളഗ്രാമം എന്നാണ് തിരുനിഴൽമാല പറയുന്നത്. ഇതിൻപ്പെട്ട ഓരോ സ്ഥലങ്ങൾക്കും ഓരോ വിശേഷണങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ കോഴഞ്ചേരിയെപ്പറ്റി പറയുന്നത് 'അലർമകൾ കുടിയിരിക്കും കൊഴുമഞ്ചേരി' എന്നാണ്.

ഇവിടെ മറ്റൊരുകാര്യംകൂടി സൂചിപ്പിക്കട്ടെ. നാട്ടുചരിത്രം തയ്യാറാക്കുന്നവരെല്ലാം പണിതുടങ്ങുന്നത് ആ സ്ഥലത്തിന്റെ പേരിൽപ്പിടിച്ചു തൂങ്ങിക്കൊണ്ടാണ്. പലസ്ഥലങ്ങളുടെയും പേരുകൾ പലകാലങ്ങളിൽ പലസാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതാണ്. ചിലതൊക്കെ എത്രയോ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുൻപുണ്ടായതാവും. അത്തരം പേരുകളിൽ നിരവധി നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം ഇന്നത്തെ ഭാഷയുടെയും ഭാഷാശൈലികളുടെയും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർവ്വചിക്കാനും ഗവേഷണം നടത്താനും തയ്യാറാവുന്നത് എങ്ങനെ ന്യായയുക്തമാവും? ഉദാഹരണത്തിന, ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ കോഴഞ്ചേരി എന്ന പേരിൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന കോഴഞ്ചേരി എന്നപേരുവന്നത് എങ്ങനെ എന്നു കണ്ടെത്താൻ ശബ്ദവ്യാകരണവും നിരുക്തവുമെല്ലാം അരച്ചുകലക്കിച്ചേർത്തു ചൂടാക്കി തണുപ്പിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ ഈ പേരിന്റെ തുടക്കം കോവിൽച്ചേരി എന്നായിരുന്നുവെന്നു കണ്ടെത്തുന്നു. പിന്നീട് കോവിൽച്ചേരി എന്നു പേരുവന്നത് എങ്ങനെയെന്ന അടുത്ത ഗവേഷണത്തിൽ ഇവിടം പല ഹൈന്ദവദൈവങ്ങളുടെ കോവിലുകളുടെ ഒരു സമുച്ചയമായിുന്നു എന്നും അതൊരു മഹാപ്രളയത്തിൽ നശിച്ചുപോയെന്നുമോ ഒക്കെ പലവിധത്തിൽ പ്രബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കാം, ഡോക്ട്രേറ്റുനേടാം. അതുകഴിയുമ്പോഴാണ് എഴുനൂറു വർഷംമുൻപു രചിച്ച താളിയോലഗ്രന്ഥം കണ്ടുകിട്ടുന്നതും അതിൽ 'കൊഴുമഞ്ചേരി' എന്ന പേരു കണ്ടുകിട്ടുന്നതും. എന്തിനാണ് ഈ വ്യായാമം? പേരുണ്ടായ സാഹചര്യം ഒരു സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി മറ്റൊരാളിനു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനും ഒരാളിന ആ സ്ഥലം ഏതാണെന്നു തിരിച്ചറിയാനുംവേണ്ടി മാത്രമുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും ആ പേരിന ആ നാടിന്റെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നില്ല എന്നുമാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. മാരാമണ്ണിനെ മാറാമണ്ണെന്നും മാറാത്ത മണ്ണെന്നും ഒക്കെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതുപോലെ.

ലഫ്റ്റനന്റ്. 'ബഞ്ചമിൻ സ്വൈൻ വാർഡ്'തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സർവ്വേ തുടങ്ങുന്നത് 1816 ആഗസ്റ്റിലാണ്. അന്ന് കന്യാകുമാരിയാണ് തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കേയറ്റം. അവിടംമുതൽക്കാണ് സർവ്വേയുടെ തടക്കം. 1818 ആദ്യമായപ്പോൾ തെക്കുനിന്നുള്ള സർവ്വേ കൊല്ലംവരെയെത്തി. 1818 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഈ സർവ്വേയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻവേണ്ടി ലഫ്റ്റനന്റ് 'പീറ്റർ അയർ കോണർ' അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ചേർന്നു. ഇവരുടെ തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വേ നമ്മുടെനാട്ടിലെത്തിയത് 1818 അവസാനത്തിലാണ്. വളരെ വിശദമായി നടത്തിയ ഈ പഠനത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന വിവരമനുസരിച്ച് അന്ന് മാരാമൺ കോഴഞ്ചേരി ആറന്മുള ഒക്കെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് അന്നത്തെ തിരുവല്ലാ ഡിസ്ട്രക്റ്റിലാണ്. ഈ ജില്ലയെ തിരുവല്ലാ, കവിയൂർ, ആറന്മുള, അയിരൂർ, കടപ്ര, നെടുമ്പ്രം എന്നീ ആറു സബ്ഡിവിഷനുകളായി തരിച്ചിരുന്നു.

ആറന്മുളക്ഷേത്രത്തിന മൂന്നു ഫർലോങ് (700 മീറ്റർ) വടക്കുകിഴക്കായുള്ള മാരാമണ്ണിൽ വളരെയേറെ മാപ്പിള ക്രിസ്ത്യാനികൾ താമസിക്കുന്നതിനു നടുവിലായി മാരാമൺ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളിയുണ്ടെന്നും അവിടെനിന്നും ഒന്നര മൈൽ (രണ്ടേകാൽ കി.മീ.) കിഴക്ക് മാപ്പിള ക്രിസ്ത്യാനികൾ താമസിക്കുന്ന ഒരു തെരുവും കച്ചവടസ്ഥലവും അവരുടേതായി ഒരു ചെറിയ പള്ളിയുമുണ്ട് എന്നിത്രയും വിവരങ്ങളേ ഈ സർവ്വേ റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നും കിട്ടുന്നുള്ളു. തിരുവല്ലാ ഡിസ്ട്രക്റ്റിൽ പൊതുവേ പൊക്കം കുറഞ്ഞതും എന്നാൽ വളരെ ഇടതൂർന്നതുമായ കുറ്റിക്കാടുകൾ നിറഞ്ഞതാണെന്നും വന്യമൃഗങ്ങളായ മാനുകളും, കാട്ടുപന്നി, കൂരൻ, കുരങ്ങുകൾ തുടങ്ങിയവയുടെ നിരന്തരമായശല്യവും പലപ്പോഴും ആന, കടുവ തുടങ്ങിയവയുടെയും ശല്യങ്ങളിൽനിന്ന് കൃഷി, വളർത്തുമൃഗങ്ങൾ എന്നിവയെയും ദേശവാസികളെയും രക്ഷിക്കുന്നതിന ഇരുപതു സായുധ ഉദ്യോഗസ്ഥർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായുംകൂടി ഈ സർവ്വേറിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നു.

പുരാരേഖകൾ.

'ആറന്മുള: ഐതിഹ്യവും ചരിത്രസത്യങ്ങളും' എന്ന എന്റെ പുസ്തകത്തിന ആവശ്യമായിരുന്ന പുരാരേഖകൾ പഠിച്ചു വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തിരുവനന്തപുരത്ത് പുരാരേഖാവകുപ്പിൽ രജിസ്റ്റർചെയ്ത് ഞാൻ നടത്തിയ നിരന്തരമായ അന്വേഷണങ്ങൾ അവസാനിച്ചിരിക്കെ, വളരെ യാദൃച്ഛികമായുണ്ടായ ഒരു സംഭവവികാസത്തിന്റെ പേരിലാണ് മാരാമൺ കൺവൻഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾതേടി ഞാൻ വീണ്ടും പുരാരേഖാവകുപ്പിന്റെ ഓഫീസ്സിലെത്തുന്നത്. വളരെനാളായുള്ള നിരന്തരസന്ദർശനം കാരണം അവിടത്തെ പല ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഞാനുമായി നല്ലൊരു സൗഹൃദമുണ്ടായിരുന്നു.

മാരാമൺ കൺവൻഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവിടെയുള്ള ആദ്യരേഖ 1914 ലെ ഫയൽനമ്പർ 940/14 ആണ്. തിരുവല്ലാ മാർതോമ്മാ സിറിയൻ ചർച്ചിലെ അഭിവന്ദ്യ ടൈറ്റസ് മാർ തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയും, മല്ലപ്പുഴശ്ശേരി ഇടശ്ശേരിമല കിടങ്ങന്നൂർ പുവത്തൂർ നെല്ലിക്കൽ കോയിപ്രം പ്രദേശങ്ങളിലെ നെൽകൃഷിക്കാരുമായുണ്ടായ പ്രമാദമായൊരു പ്രശ്നമാണ് ഈ ഫയലിലെ വിഷയം. ഫയലിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള കയ്യെഴുത്തായതിനാൽ വായിച്ചെടുക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. സാമാന്യം വലിയ ഈ ഫയൽ മുഴുവനും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിച്ചപ്പോൾ അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻകഴിഞ്ഞ വിവരങ്ങളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തവിവരണമാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്

1. 1914 ഏപ്രിൽ 13 ന തിരുവല്ലാ മാർതോമ്മാ സിറിയൻചർച്ചിലെ അഭിവന്ദ്യ ടൈറ്റസ് മാർതോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ ബഹദൂർ പി.രാജഗോപാലാചാരിക്കയച്ച ഒരു പരാതിയാണ് രേഖകളുടെ തുടക്കം. ഈ പരാതിയുടെമേൽ അന്വേഷണം നടത്തി റിപ്പോർട്ടുസമർപ്പിക്കുന്നതിനായി കൊല്ലം ദിവാൻ പേഷ്കാർ നാരായണമേനോനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

2. അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയുടെ പരാതിയിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആത്മീയമായ മാനസികോന്നമനത്തിനായി കൊല്ലവർഷം 1070 (സി.ഇ. 1895) മുതൽ കുംഭമാസത്തിൽ ആറന്മുള നദീതീരത്ത ഒരാഴ്ച ഒരു കൺവൻഷൻ നടത്തിവരുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. എല്ലാ പ്രായത്തിലുമുള്ളവരായി 25,000 പേർ ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഇത് ലോകത്തിലേ തന്നെ ഏറ്റവുമധികം ആളുകൾ പങ്കെടുക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യൻ കൺവൻഷനാണെന്നും ഇൻഡ്യയിലും സിലോണിലുംനിന്ന് സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യേ ധാരാളം യൂറോപ്യൻ മിഷനറിമാർ ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഈ വർഷം (കൊ.വ. 1089) അത് കുംഭമാസം 18 മുതൽ 25 വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലായിരുന്നു(സി.ഇ. 1914 മാർച്ച് 1 മുതൽ 8 വരെ) എന്നും തന്റെ പരാതിയിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഇടശ്ശേരിമല, മല്ലപ്പുഴശ്ശേരി, കിടങ്ങന്നൂർ എന്നീ കരകളിലെ കർഷകർ നദീജലം തോടുകളിലൂടെ വയലിലെത്തിക്കാനായി ആറന്മുള സത്രത്തിനു വടക്കുഭാഗത്തു ചിറകെട്ടാൻപോകുന്നതായി കൺവൻഷൻ തുടങ്ങേണ്ടതിന്റെ നാലുദിവസം മുൻപ് കുംഭം 14-ാം തീയ്യതി കൺവഷൻ കമ്മറ്റിക്ക് ഒരറിവുകിട്ടുന്നു. ഇതേപോലെ പൂവത്തൂർ, നെല്ലിക്കൽ, കോയിപ്രം, നീർവിളാകം പ്രദേശങ്ങളിൽ വെള്ളമെത്തിക്കാൻവേണ്ടി പൂവത്തൂരും ഇതേപോലെ ചിറകെട്ടുന്നു. എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും പൂർത്തിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൺവൻഷനെ ഇത് സ്വാഭാവികമായും സാരമായി ബാധിക്കും. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നേരത്തേ തീരുമാനിച്ചിരുന്ന, ഇപ്പോൾ കൺവൻഷൻ നടക്കുന്ന മണൽപ്പുറത്തുനിന്ന് കുറച്ചു പടിഞ്ഞാറേക്കു മാറി വളരെ ഉയർന്നുകിടക്കുന്ന നാറാണത്തു മണൽപ്പുറത്തേക്ക് പന്തൽ മാറ്റി.

3. പതിവിലേറെ കഠിനമായ വരൾച്ച കാരണം പാടശേഖരം നിർജ്ജലമാവുകയും ജലസംഭരണികളായ ചാലുകൾ വറ്റിവരളുകയും ചെയ്തതിനാൽ ആറന്മുള സത്രത്തിനു തൊട്ടു പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു ചിറകെട്ടാൻ വേണ്ട അനുമതിക്കായി കുംഭം 14-ാം തീയ്യതി അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കപ്പെടുകയും തഹസീൽദാർ അന്നുതന്നെ അനുമതിക്കായി ശുപാർശയോടെ അത് അധികാരികൾക്കു കൈമറുകയുംചെയ്തു. നെൽച്ചെടികൾ കരിയാറായ സാഹചര്യത്തിൽ കൃഷിക്കാർ ചിറകെട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഒരാഴ്ച വെള്ളം കെട്ടിനിർത്തിയാൽ ചാലുകളിൽ വെള്ളം നിറയ്ക്കാമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് അനുമതിലഭിച്ചാൽ 22 -ാം തീയ്യതിയോടെ ചിറ തുറന്നുവിടാമെന്നു കരുതി രണ്ടുവശങ്ങളിൽനിന്നും ചിറകെട്ടി നടുഭാഗം അടയ്ക്കാതെ അനുമതിക്കായി കാത്ത് നിലനിർത്തിയിരുന്നു. പൂവത്തൂരിലെ സ്ഥിതിയും അങ്ങനെതന്നെയായിരുന്നു. അനുമതി പെട്ടെന്നു ലഭിച്ചാൽ ഉടനെ ചിറയടയ്ക്കാമെന്നും 22-ാം തീയ്യതിയോടെ ചിറ തുറക്കാമെന്നും കൺവൻഷനിൽ കൂടുതൽ ആളുകളെത്തുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട അവസാനത്തെ മൂന്നുദിവസങ്ങളിൽ കൺവൻഷൻ സാധാരണപോലെ സുഗമമായി നടത്താമെന്നും ഭാരവാഹികൾ കരുതിയിരിക്കെ 14 ന അപേക്ഷിച്ച ആറന്മുളയിലെ ചിറയ്ക്ക് അനുമതി ലഭിച്ചത് 19-ാം തീയ്യതിയാണ്. അനുമതിലഭച്ചതോടെ ചിറയടച്ചു. അനുമതി ലഭിച്ചില്ലെങ്കിലും 20 നുതന്നെ പൂവത്തൂർച്ചിറയും അടച്ചു.

4. 20-ാം തീയ്യതിയോടെ ആറന്മുള ചിറയ്ക്കു മുകളിലേക്കുള്ള നദീഭാഗത്ത് ജലനിരപ്പുയരാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ നെൽപ്പാടത്തേക്കുള്ള കനാൽവഴി 21-ാം തീയ്യതിയോടെ വെള്ളം ഒഴുകാൻതുടങ്ങുമെന്നും അന്നുതന്നെ ചിറകൾ തുറക്കണമെന്നും കൺവൻഷൻ ഭാരവാഹികൾ നിർബ്ബന്ധംപിടിച്ചതിന നാട്ടുകാരായ കൃഷിക്കാർ വഴങ്ങിയില്ല.

5. 20-ാം തീയ്യതി രാത്രി രണ്ടു ചിറകളും തകർന്നു. അപ്പോൾ വയലുകളിലേക്കു വെള്ളം എത്തിയിരുന്നുമില്ല. ചിറയുടെ തകർച്ചയിൽ സംശയാലുക്കളായ കർഷകർ ചിറ പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമം രാത്രിയിൽത്തന്നെ ആരംഭിച്ചത് വിജയിച്ചു. പൂവത്തൂരെ ചിറ പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ ചെറിയതോതിൽ സംഘർഷവുമുണ്ടായി. ഇവിടെ മറ്റൊരുകാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പൂവത്തൂർ ചിറകെട്ടുന്നതിനുള്ള അനുമതി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള അപേക്ഷയുടെ മേൽനടപടികൾ സാവധാനമാണ് നീങ്ങിയത്. അതിനാൽ

അവിടെക്കെട്ടിയ ചിറ നിയമപരമായി അനധികൃതമായിരുന്നു. കൺവൻഷൻ ഭാരവാഹികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആറന്മുളച്ചിറയെക്കാൾ നിർബ്ബന്ധവും നിഷ്കർഷയും പൂവത്തൂർച്ചിറ പൊളിപ്പിക്കുന്നതിലായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ കാരണം ഫയലിൽ എത്ര ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരതിയിട്ടും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. അവിടെക്കെട്ടുന്ന ചിറ കൺവൻഷനെ എങ്ങനെയാണു ബാധിക്കുക എന്ന് വളരെയറെ ആലോചനയ്ക്കുശേഷമാണ് എനിക്കു മനസ്സിലായത്. കാലത്തെപ്പറ്റി മറന്നുപോയതാണ്, കാരണം കണ്ടെത്താൻ താമസിച്ചുപോയത്. 1914 കാലത്ത് ഗതാഗതം മുഴുവൻ വെള്ളത്തിലൂടെയാണ്. അതിനാൽ ചെങ്ങന്നൂർ, തിരുവല്ലാ വഴി വള്ളത്തിൽ കിഴക്കോട്ടു വരുന്നവർക്ക് പൂവത്തൂർ ചിറ വരെയേ എത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളു. അവിടെനിന്നു കിഴക്കോട്ടു പോകണമെങ്കിൽ കരയിലൂടെ നാലു കി.മീ. നടക്കണം. അതു കഴിയാത്തവർ ഈ യജ്ഞമുപേക്ഷിച്ചു തിരിച്ചുപോകും.

6. പൂവത്തൂർച്ചിറയ്ക്ക് അനുമതിയില്ലാതെ നിയമവിരുദ്ധമായാണ് അവർ ചിറകെട്ടിയതെന്ന് തന്റെ പരാതിയിൽ പലപ്രാവശ്യം തിരുമേനി ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇത്രയുംകാലം കൺവൻഷൻ നടത്തിയപ്പോൾ ഒരിക്കലെങ്കിലും അതിനാവശ്യമായ അനുമതി നേടുകയോ അനുമതിക്കപേക്ഷിക്കുകപോലുമോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് ദിവാൻപേഷ്കാർ തന്റെ അന്വേഷണറിപ്പോർട്ടിൽ എടുത്തുപറയുന്നു. കൺവൻഷനെപ്പറ്റി ഒരിക്കൽപ്പോലും അധികൃതരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഈ വർഷത്തേതുതന്നെ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പലപ്രശ്നങ്ങളും ഒഴിവാക്കാവുന്നതായിരുന്നുവെന്നും ദിവാൻപേഷ്കാർ പറയുന്നു. വളരെ വിശദവും ഗൗരവവുമായ അന്വേഷണമാണ് നടന്നത്. വളരെയേറെപ്പേരുടെ മൊഴികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പതിവില്ലാത്തവണ്ണം കഠിനമായ വരൾച്ചയിൽ 4500 പറ നിലങ്ങളിൽ ഇറക്കിയ നെൽകൃഷി മുഴുവൻ കരിഞ്ഞുപോകാറായ സാഹചര്യത്തിൽ ജലസേചനത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായുള്ള ചിറകെട്ട് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നുവെന്നും മൊഴികളിൽനിന്നു വ്യക്തമാവുന്നുണ്ട്.

7. തടർന്നും എല്ലാവർഷവും കൺവൻഷൻ നടത്തുന്നതിന ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായെല്ലാം കൂടിയാലോചിച്ചിട്ട് കൃഷിക്കാരുടെയും മതാദ്ധ്യക്ഷന്റെയും ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് 1915 ജനുവരി 3 ന 24/LR എന്ന നമ്പരിൽ ഒരു ഉത്തരവിറങ്ങി. അതിന്റെ പ്രസക്തഭാഗം ഇതാണ്: മാർതോമ്മാ സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ മതവിഭാഗത്തിന താഴെപ്പറുന്ന വ്യവസ്ഥകളോടെ നദിയുടെ മണൽപ്പുറം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

a. കൊല്ലം ദിവാൻ പേഷ്കാരുടെ രേഖാമൂലമായ അനുമതി മുൻകൂട്ടി വാങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതാണ്.

b. ഗവണ്മെന്റിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും പൊതുപരിപാടികൾക്കോ ആവശ്യമല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും നിശ്ചിത കാലയളവിലേക്കായിരിക്കും അനുമതി ലഭിക്കുക.

8. തുടർന്ന് കൊല്ലവർഷം 1090 (സി.ഇ. 1915) കുംഭത്തിൽ നടക്കേണ്ടുന്ന കൺവൻഷനു വേണ്ടിയുള്ള അനുമതിഅപേക്ഷയുടെ മേൽനടപടികൾക്കവസാനം എടുത്ത തീരുമാനത്തെപ്പറ്റി കൊല്ലം ദിവാൻപേഷ്കാരുടെ R. 1685 / 14.2.15 നമ്പർ കത്തനുസരിച്ച് സർവ്വേ നമ്പർ 268/1 ലെ 1500 X 500 ലിങ്സ് (315 X 105 മീറ്റർ) സ്ഥലത്ത് ഏഴുദിവസത്തെ കൺവൻഷൻ നടത്തുന്നതിന പന്തലിടുന്നതിനും പരിപാടിക്കു ശേഷം പൊളിച്ചുമാറ്റുന്നതിനുമാവശ്യമായ സമയമടക്കം 1090 കുംഭമാസം 8 മുതൽ 20 -ാം തീയ്യതിവരെ അനുമതി നൽകി. ഇത് കൃത്യമായി നടത്തിക്കുന്നതിനുമേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല തഹസീൽദാരെ ഏൽപ്പിച്ചു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവവികാസങ്ങളെല്ലാം നടന്നത് തിരുവിതാംകൂറിൽ ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണം നടക്കുമ്പോഴാണ്.

കൊ.വ. 1090 (സി.ഇ. 1915) -ൽ കൺഷൻ നടത്തുന്നതിനുള്ള ആദ്യ അനുമതി നൽകുമ്പോൾ ആ ഇനത്തിൽ കൺവൻഷൻ ഭാരവാഹികൾക്ക് സാമ്പത്തികബാദ്ധ്യതയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഫയലുകളിൽ കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്ക് അന്വേഷണം അവിടെയവസാനിപ്പിക്കാനും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മാരാമൺ കൺവൻഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങളന്വേഷിക്കണമെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയത് ഒരു പ്രത്യേക സംഭവവികാസത്തിന്റെ പേരിലായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചല്ലോ? അതെന്തായിരുന്നെന്നുകൂടി പറയാം 2017 ലെ മാരാമൺ കൺവൻഷന്റെ ഉദ്ഘാടനദിവസം സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ, കിഴക്ക് കോഴഞ്ചേരിപ്പാലം മുതൽ പടിഞ്ഞാറ് ആറന്മുളക്ഷേത്രംവരെയുള്ള പമ്പാനദിയിലെ മണൽപ്പുറങ്ങൾ മുഴുവൻ സഭ കരംകൊടുക്കുന്ന സഭയുടെ സ്വന്തം സ്ഥലമാണെന്നും, നദിയുടെ ഒരുകരയിൽനിന്നും മറുകരയിലേക്ക് ഒരു പൈപ്പടുന്നതിന സഭയുടെ അനുവാദം വാങ്ങാറുണ്ട് എന്നും പറഞ്ഞു. അന്നത്തെ ജലവിഭവമന്ത്രിയുൾപ്പടെ പല പ്രമുഖരും കേൾവിക്കാരായും വേദിയിലുമൊക്കെയായി ഉണ്ടായിരുന്നു. കരംകൊടുക്കുന്നു എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇത്രയും സ്ഥലം തീറെഴുതി വാങ്ങുകയോ പേരിൽക്കൂട്ടി തണ്ടപ്പേരു ലഭിക്കുകയോ ചെയ്താൽ മാത്രമേ കഴിയൂ.

അങ്ങനെയായാൽ മണൽപ്പുറം മാത്രമായല്ല, ഇത്രയും ഭാഗത്തെ നദിക്കു മുഴുവനുമായാണ് കരമൊടുക്കുന്നത്. എങ്കിൽ ഇത്രയും നദീഭാഗത്തുകൂടി ചുണ്ടൻവള്ളങ്ങൾ പോകുന്നതിനോ ആറന്മുള ഉത്തൃട്ടാതിവള്ളംകളി നടത്തുന്നതിനോ തിരുവോണത്തോണി പോകുന്നതിനോ വലയിട്ടോ ചൂണ്ടയിട്ടോ മീൻ പിടിക്കുന്നതിനോ സഭയുടെ അനുവാദം ആവശ്യമാണ്. ഈ പറയപ്പെട്ടയിടത്ത് എനിക്കു നദയിലിറങ്ങി ഒന്നു കുളിക്കാൻ കഴിയുന്നത് സഭയുടെ ഔദാര്യം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ആരെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു അനുമതി നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതാരാണെന്നു കണ്ടെത്തേണ്ടത് എന്റെ ധർമ്മമാണെന്നെനിക്കുതോന്നി. അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ ഈ അന്വേഷണത്തിനിറങ്ങിയത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ എന്റെ അന്വേഷണം തുടർന്നു.

ആ തുടരന്വേഷണത്തിലാണ് കൺവൻഷനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സി.ഇ. 1926 ലെ മറ്റൊരു ഫയൽ കണ്ടെത്തിയത്. 4881 /26 നമ്പർ ഫയലിലുള്ള 14. 09. 1926 ലെ 220 -ാം നമ്പർ കത്ത് തിരുവിതാംകൂർ സാനിട്ടറി കമ്മീഷണർ ചീഫ് സെക്രട്ടറിക്കയച്ചൊരു കത്താണ്. ഇതിൽ കമ്മീഷണർ പറയുന്ന വിവരങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. മാർ തോമ്മാ സിറിയൻ ക്രസ്ത്യൻ ഇവാൻജലിക്കൽ അസോസിയേഷന്റെതായി തിരുവല്ലാ താലൂക്കിൽപ്പെട്ട മാരാമൺ മണൽപ്പുറത്ത് 8 ദിവസത്തേക്ക് ഒരു കൺവൻഷൻ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇരുപതു - മുപ്പതായിരം ആളുകൾ ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയുംദിവസം ഇത്രത്തോളം ആളുകൾ വന്നുകൂടുന്നതിനാൽ ഈ കൺവൻഷൻ നടക്കുന്ന പ്രദേശവും സമീപപ്രദേശങ്ങളും വൃത്തിയായും ശുചിയായും സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ഇവിടെയുള്ള താൽക്കാലിക ശുചിമുറികളുംമറ്റും വൃത്തിയാക്കുന്നതിനായി ഇത്രയും ദിവസത്തേക്ക് 40/- രൂപാ ചിലവു വേണ്ടിവരും ഇപ്പോൾ കൺവൻഷൻ ഭാരവാഹികൾ തന്നെ 20/- രൂപ ഈ ഇനത്തിൽ ചെലവാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ 40 രൂപാ സാനിട്ടറി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നും ചെലവാക്കാൻ അനുവദിക്കണം. ആവശ്യമാണെങ്കിൽ അവർ ഇനിയും ആ തുക ചെലവാക്കാൻ തയ്യാറാണെങ്കിലും മുഴുവൻ തുകയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ സാനിട്ടറി ബഡ്ജറ്റിൽനിന്നും എടുക്കാവുന്നതാണെന്നാണ് എന്റെ നിർദ്ദേശം. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.: തറവാടക ഇനത്തിൽ (ground rent) 100/- രൂപാ കൺവൻഷൻ ഭാരവാഹികൾ ഗവണ്മെന്റിലേക്ക് അടയ്ക്കുന്നുണ്ട്. തുടക്കത്തിൽ യാതൊരു സാമ്പത്തികബാദ്ധ്യതയുമില്ലാതെ സൗജന്യമായി അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാര്യത്തിന തറവാടക കൊടുക്കേണ്ടിവന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നോ എന്നുമുതൽക്കാണെന്നോ ഉള്ള വിവരങ്ങളടങ്ങുന്ന എന്തെങ്കിലും രേഖകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഇവിടെ ഒരുകാര്യം എനിക്കു വ്യക്തമായി. ഒന്നുകിൽ സഭാനേതാവിനു സംഭവിച്ച ഒരു നാവു പിഴവാണ്. തറവാടക എന്നു പറയേണ്ടിടത്ത് കരമൊടുക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുപോയതാണ് അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആരോ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചതാണ്.

എന്തായാലും ഒരു സഭയുടെ അത്യുന്നതസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന സഭാദ്ധ്യക്ഷനിൽനിന്നും വളരെ യാദൃശ്ചികമായി സംഭവിച്ച ഒരു പിഴവു കാരണമാണ് ഇത്രയും ആധികാരികരേഖകൾ എനിക്കു കണ്ടെത്താനുള്ള അവസരമുണ്ടായത്. അക്കാര്യത്തിൽ എനിക്കൊരു നിമിത്തമായി ഭവിച്ച അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനിക്ക് കൃതജ്ഞതയോടെയുള്ള പ്രണാമങ്ങളർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാനിതിവിടെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

The historical article giving hitherto unknown facts about the Maramon Convention is the result of more than 10 years of research done by our friend Mr. Sreerenganathan K.P. of Aranmula in the State Archives of Kerala (Archives of the Kingdom of Travancore) in Thiruvananthapuram (Trivandrum). It also depicts the details of Social Life in and around Aranmula and Maramon during the early years of the convention.

Nalloor Library sincerely thanks him for allowing us to publish this article on our website [2020].

Sreerenganathan K. P. is an activist, artist, photographer and a keen historian who published a book in 2018 on the history of Aranmula titled - ‘*Aranmula Ithithyavum Charithrasathyangalum’* ISBN: 9729323510942